

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P.T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Poklicani k evangelizaciji

Vzhodna Evropa se spreminja

Preteklo poletje je sv. oče zaklical v Composteli zbrani mladini: »Prišla je ura za novo evangelizacijo. Vi mladi, ki me poslušate, ne smete spregledati tega kli- ca.« Ta klic pa velja ne samo mladim, temveč vsem kristjanom. Saj je zadnji koncil pojasnil, da je vsa Cerkev misijonska. Vsak zaveden kristjan ne sme spregledati, da je po svojih močeh in v svojem okolju poklican, da živi po evan- geljskih blagih in da evangelij tudi z besedo širi v svojem okolju. Kljub temu pa so k oznanjevanju in širjenju evange- lija na poseben način poklicani in poslani duhovniki in redovniki.

Med številnimi krizami sedanjega časa je ena najbolj perečih, kriza duhovniških in redovniških poklicev. Imamo dežele, kjer je ta problem izredno pekoč. V Južni Ameriki npr. v Limi, glavnem mestu Peruja, so župnije s 150 tisoč krščenihi, a imajo samo dva duhovnika. Ta problem je pekoč tudi v misijonskih deželah. Tam so krščeni, ki vidijo duhovnika morda enkrat na mesec ali še manj. Tam so krščanske skupnosti navezane za katehi- ste, ki učijo krščanske resnice, ob nede- ljah obhajajo liturgijo božje besede in delijo sv. obhajilo. Apostoli so si poma- gali z diakoni, v misijonih si pomagajo s katehisti. Vendar to ni idealna rešitev, vendar ne gre drugače, ker ni duhovni- kov misijonarjev. Saj se Evropa in z njo še druge krščanske dežele same tako zelo revne na poklicih. Vsled tega je toliko bolj nujno, da poženejo domači duhovni poklici. Vsled tega je sv. oče za letošnji misijonsko nedeljo določil poseben na- men: »Domači duhovniki, upanje misijon- ske Cerkev.«

Sv. brata Ciril in Metod sta potrebo in nujnost domačih duhovnikov uvidela že v 9. stoletju. Zato sta na svojem pr- vem potovanju v Rim vzela s seboj 40 učencev, ki so bili posvečeni v Rimu. Prav tako je Metod posvetil prve slovanske škofe, sv. Klimenta in druge. Zaradi tega

sta tudi imela tako velike uspehe pri vseh Slovanih.

Pozneje je rimska Cerkev pozabila na njun zgled. V svoji težnji, da mora biti vse kot v Rimu, so njeni misijonarji v misijonskih deželah rabili le latinščino in le izrazit latinski obred. Domačih jezikov niso upoštevali in niti ne domačih tra- dicij. Ko so hoteli jezuiti upoštevati ki- tajske tradicije, jih je Rim obsodil. Kaj šele da bi mislili na domači kler! Pa še to: zlasti španski misijonarji so imeli tu- jerodce za nižje stopnje ljudi, ki niso vredni mašniškega posvečenja.

Polagoma pa se je začela svetlikati dru- gačna miselnost. V zadnjih sto letih je počasi začelo spoznanje, da so tudi do- mačini ljudje nam enakovredni in zato tudi sposobni mašniškega posvečenja in celo škofovstva.

Prve domače škofe Kitajce je šele po prvi svetovni vojni posvetil Pij XI. Od takrat do danes je število domačih du- hovníkov in škofov porastlo povsod, ta- ko v Aziji kot v Afriki. Nekatere dežele so že v vseh oziirih samostojne: Japonska, Indija. Ta uvid po potrebi domačih du- hovníkov, redovnikov in redovnic je pri- šel res zadnji trenutek, saj so nekatere dežele zaprle vrata tujim misijonarjem, npr. Japonska ter Indija. Kaj bi danes bilo tam s katoliško Cerkvijo, če bi ne imela domačega klera in domačih škofov? Po zadnjem koncilu smo v tem oziru že tako daleč, da imamo že domorodce kardinalne in enega celo v rimski kuriji.

Potrebe po domačih duhovnikih so pa vedno večje, posebno zato, ker je misijon- narjev iz starih krščanskih dežel vedno manj. V tem oziru piše Pavel Bajec, ki se je pravkar vrnil s počitnic zopet na svoje mesto v Slonokošeni obali: »Tu ni nič posebno novega. Misijonarjev je vedno manj; starost, bolezen. Hvala Bogu, da imamo domače poklice, letos za našo ško- fijo tri nove mašnike.«

Molimo Gospoda žetve za nove mašnike- domačine tudi v misijonskih deželah.

V zadnjem času je svetovna politika doživela velike in do sedaj nepričakovane spremembe. To še posebej v nekaterih deželah vzhodne Evrope, ki so naenkrat videle pravi preobrat Posebej imamo tu v mislih Madžarsko in Poljsko, ki sta se korenito odločili za novo pot demokra- tičnega razvoja in političnega pluralizma. Na drugi strani pa je močno zavrelo v Vzhodni Nemčiji, kjer pa želja po svobo- di in demokraciji ni še uspela zavreči starih in okostenelih shem stalinističnega kova. V sami Sovjetski zvezi pa še na- prej veje diš perestrojke, ki sedaj pre- šinja zlasti vse neruske narode, od Bal- tika do Kavkaza in v notranjosti dežele. Kam bo vse to prineslo? Bo zmogel Gor- bačov od dna izpeljati svojo novo in hu- mano politiko reform in demokratizacije brez večjih ovir znotraj samega partij- skega aparata?

Sama dogajanja v Jugoslaviji in posebej v Sloveniji so tudi priča pomembnim no- vostim v političnem razvoju naše matične domovine. Čeprav gre tu sicer za deželo izven sovjetskega bloka, je pa politični položaj po svoje prav tako delikaten in zapleten, saj se znotraj same SFRJ prav tako med seboj bojujejo nasprotujoča si stališča zlasti v odnosih med republika- mi (danes Slovenija in Srbija) in med posameznimi koncepti o politični oblasti in pluralizmu v bodočem jugoslovanskem sistemu.

PREOBRAZ NA MADŽARSKEM

Letos je na pomlad umrl Janos Kadar, zadnji vidni predstavnik pravoverne ko- munistične partije na Madžarskem. Nje- govo ime je najprej povezano z vstajo leta 1956, ko je prav on »poklical« sovjets- ke čete in zadušil svobodoljubno vstajo. Pozneje se je dokaj spremenil in pripe- ljaj Madžarsko med najbolj reformistič- ne dežele sovjetskega bloka. Prav gotovo pa si ni predstavljal, da bo niti leto po njegovi smrti uradna Madžarska poko- pala marksizem-leninizem, ugasnila rdečo zvezdo na parlamentu v Budimpešti in razpisala svobodne volitve z večstrankar- skim sistemom. Vse to se sedaj dogaja na Madžarskem. Komunistična partija se je dejansko spremenila in prevzela ime socialistične stranke, za kar je na izred- nem kongresu glasovala velikanska večina delegatov (tisoč na tisoč tri sto). V gospo- darstvu se uvaža tržni sistem in se s tem prav tako zadaja smrtni udarec marksi- stični ekonomiji in diktaturi proletariata.

Konec novembra so napovedane pred- sedniške volitve, nekaj časa kasneje pa parlamentarne volitve. Zanimive so že novice o možnih kandidaturah, ki jih posamezne nove stranke predstavljajo. Ena od novih političnih gibanj, kmečka stranka je recimo predlagala za svojega kandidata nič manj kot Otona Habsbur-škega, sina zadnjega avstrijskega cesar- ja in madžarskega kralja Karla in sedaj zahodnonemškega evropskega poslanca krščanskih demokratov. Prizadeti je res zadnje čase večkrat v Budimpešti, kjer nastopa na raznih predavanjih in debatah. Sam menda tudi kaže pripravljenost na tako kandidaturo pod pogojem, da bi ta res pomenila prispevek k demokratizaciji dežele in približevanju k Evropi. In prav zahodnonemški zunanji minister Genscher je te dni izjavil, da bi morali odpreti vrata Evropske gospodarske skupnosti ti- stim državam vzhodne Evrope, ki so na- redile bistvene korake na poti k demo- kraciji in pluralizmu.

DRAMA VZHODNE NEMČIJE IN NJENEGA REŽIMA

Med državami Varšavskega pakta je na podobni poti kot Madžarska tudi Poljska, ki je nedavno doživela veliko uveljavitev nekdanje opozicije »Solidarnosti« in tako dobila prvega nekomunističnega premiera po nad štiridesetih letih enobravne ko- munistične ureditve. Poljski in madžar- ski zgled pa ni še dosegel drugih dežel sovjetskega bloka, zlasti Češkoslovaške,

Vzhodne Nemčije, Romunije in Bolgarije. V slednjih dveh je morda tudi družbeni razvoj nekoliko drugačen od srednjeevro- pskih sosed. Vsekakor pa je sedaj polo- žaj naravnost eksploziral v Nemški de- mokratični republiki, kjer je Honecker-jev komunistični režim s trdo roko od- govoril na proteste nastajajoče politične opozicije. In to — za ironijo usode — prav ob velikem uradnem praznovanju štiridesetletnice obstoja vzhodnonemške države, ki se ga je v Berlinu udeležil tudi Gorbačov. V svojem uradnem pose- gu sicer sovjetski voditelj ni odkrito na- stopil glede položaja v tej deželi (znano je, da je prav v Vzhodni Nemčiji pere- strojka morda najmanj na pohodu...), vendar je na politično situacijo le na- mignil. Dejal je med drugim, da je socia- listični model stvar vsake posamezne dr- žave. Vendar je bilo lahko razumeti, da si želi vsaj določenih reform znotraj sa-

me Nemške demokratične republike.

Nekaj dni po proslavah in po burnih protestnih shodih v večjih mestih države, kot so poleg Berlina zlasti Lipsko (Leipzig) in Draždani (Dresden) je sam vrh nemške komunistične partije delno prisluhnul no- vim težnjam in dal razumeti, da je pri- pravljen na dialektiko in določene refor- me. Govori se tudi o Honeckerjevemu umi- ku z oblasti, kar bi verjetno tudi olaj- šalo vsaj postopne reforme v družbi in državi, iz katere še vedno množično be- žijo njeni državljani...

* * *

Bližnja bodočnost bo gotovo pokazala na premike v političnem življenju v ko- munističnem svetu. Zahodni svet budno spremlja to razvojno pot, vsa demokra- tična javnost pa si iskreno želi, da bi tudi v deželah Vzhodne Evrope le zmagali idea- li svobode in demokracije!

Spectator

Slovenska skupnost na občinskih volitvah v Miljah

Kot smo že poročali, bodo v nedeljo, 22. oktobra, v Miljah volitve za obnovi- tev 30 članskega občinskega sveta. Za za- upanje volivcev se poteguje kar enajst list, ki so odraz vsedravnih strank: PCI (lista Frausin), DC, PSI, PSDI, PLI, PRI, MSI, ali so krajevna značaja (Lista za Milje in tri zelene liste). Letos se na teh volitvah prvič predstavlja tudi Slovenska skupnost z listo 22 uglednih kandidatov. Njen znak (lipova vejica) bo na sedmem mestu na glasovnici za občinski svet (sive barve). Prvi nosilec liste SSK je njen sek- cijski tajnik Danilo Savron, drugi pa je Fedor Zigon, ki je bil v zadnji mandatni dobi predsednik krajevnega sosveta za Zavle-Štramar-Rabujez. Med ostalimi kan- didati naj omenimo Maria Vatočca, biv- šega občinskega svetovalec in še vedno aktivnega javnega delavca med miljskimi Slovenci.

Lista Slovenske skupnosti je ob tem svojem prvem nastopu na občinskih vo- litvah v Miljah (pred štirimi leti je na- stopila samo na volitvah za rajonski so- svet Zavle-Štramar in prejela lepo šte- vilo glasov) razvila zelo živahno volilno kampanjo v obliki okroglih miz, tiskov- nih konferenc in letičih volilnih zboro- vanj. V petek, 20. oktobra zvečer, bo njen predstavnik sodeloval na zaključni volilni tribuni na Telequattro. Samostojen na- stop SSK je vzbudil veliko pozornost ta- ko v krogih slovenske manjšine kot tudi

v italijanski javnosti. S primerno podporo slovenskih volivcev lahko izvoli svojega predstavnika v občinski svet. V miljski občini, ki ima 14 tisoč prebivalcev, je ka- kih 3500 Slovencev, pri katerih pa je stop- nja zavednosti zelo različna. Politično niso nikdar prišli do enakopravne veljave niti v okviru partije oz. liste Frausin, ki je v preteklosti sicer podprla nekatere zah- teve Slovencev zlasti na področju šolstva, a pri teh volitvah se je njen odnos do njih precej ohladil. To je tudi eden od razlo- gov za samostojen nastop liste Sloven- ske skupnosti, h kateri so poleg njenih tradicionalnih volivcev pristopili tudi ne- kateri vidni predstavniki Društva miljskih Slovencev in v preteklosti eksponenti na listi Frausin. Ponovno se je izkazalo, da se italijanske stranke zavzemajo za naše pravice samo do tiste mere, ki jim vo- lilno ne škoduje. Na slovenskih volivcih je sedaj, da s svojo podporo samostojne- mu nastopu postanejo enakopraven po- litični partner.

Kandidatna lista SSK je naslednja: Sa- vron Danilo, Zigon Fedor, Corossez Miro, Crevatin Rajko, Koren Zvezda, Prašel Ma- rija, Prucar Marija, Svab Ivica, Vatovec Mario, Viola Mario, Brečelj Marjan, Dol- har Rafko, Gerdol Peter, Jurjevič Zorko, Hervat Bruno, Jevnikar Ivo, Kralj Bog- dan, Opelt Miro, Terčon Antek, Zahar Stevo, Zerjal Edi, Zerjal Ivan.

V skrbi za Slovensko stalno gledališče

Podtajnik v ministrstvu za turizem in prireditve posl. Luciano Rebulla je pre- tekli teden sprejel delegacijo Slovenske skupnosti, ki jo je vodil deželni tajnik Ivo Jevnikar. Spričo priprav za novi za- kon o gledaliških dejavnostih je delega- cija SSG seznanila podtajnika z velikim kulturnim poslanstvom slovenske gleda- liške hiše in s finančnimi težavami SSG. Podtajnik Rebulla je orisal zakonski osnu- tek o gledališki dejavnosti, ki je bil že predstavljen javnosti in katerega bo v bližnjem odobril ministrski svet, pod- predsednik SSG Rudolf pa je poudaril nu- jnost, da se v besedilo vnese dopolnilo, ki naj bi upoštevalo specifičnost in me- narodno vlogo manjšinskega gledališča.

Poslanec Rebulla je podčrtal potrebo, da z novim zakonom gledališča takoj pre- mejo državne prispevke, ker bi se na ta način znižale pasivne obresti, ki jih mo- rajo gledališča plačevati bankam od tre- nutka, ko prejmejo pismo zagotovilo o prispevku, do dneva — največkrat gre za osem in več mesečno razdobje —, ko ministrstvo nakaže denar.

Podtajnik za turizem in prireditve je sprejel predlog, naj bi v bližnjem obiskal Kulturni dom v Trstu in se sestal s čla- ni upravnega odbora SSG.

V nadaljevanju razgovora so se člani delegacije Slovenske skupnosti dotaknili še drugih perečih vprašanj SSG, ki gredo od prilagoditve Kulturnega doma proti- požarnim predpisom do prispevkov za go- stovanja v Sloveniji in Jugoslaviji, povi- šanja letne ministrske doklade in drugih potreb. Izrazili so tudi ogorčenje, ker je deželna uprava pri dodelitvi izrednih pri- spevkov deželnim gledališčem praktično prezrla našo hišo, ki si je ravno v pre- tekli sezoni zagotovila vrsto mednarodnih priznanj.

Videmska Cerkev poroma v Rim

Od četrta, 19. oktobra do nedelje 22., bo škofijsko romanje videmske Cerkev v Rim. Romanje so priredili ob 40-letnici furlanskega društva v Rimu Fogolâr furlan. V soboto, 21. oktobra, bodo imeli po- sebno avdienco pri sv. očetu. Romanje bosta spremljala oba domača škofa.

Primorski dnevi na Koroškem

Kot je KG že poročal, so se od 7. do 15. oktobra odvijali na Koroškem 4. Pri- morski dnevi, ki so jih organizirali KKZ iz Celovca, Zveza slov katoliške prosvete iz Gorice in Slov. prosveta iz Trsta. Slav- nosti so se odvijale na raznih mestih, morda pa je bila po tematici najbolj za- nimiva diskusija o »Pomenu narodnih skupnosti v prostoru Alpe Jadran iz kul- turnega, političnega in gospodarskega vi- dika«. V ta namen so se za »okroglo« mizo v Slomškovem domu zbrali namest- nik deželnega glavarja dr. Ambrozy (ki se je moral v debati večkrat »brniti« pred deželnim poslanecem Mollejem), de- želni svetovalec Furlanije-Juljske krajine g. Brezigar, ljubljanski univ. prof. dr. Kle- menčič in koroška zastopnika Karl Smol- le in dr. Zwitter. Povezoval je dr. Apov- nik, za dr. Ambrozyja pa je prevajal dr. Zerzer, medtem ko so bili med po- slušalci med drugimi predsednik NSKS dr. Grilc, dr. Jevnikar in M. Maver iz Trsta in dr. Spacapan iz Gorice.

Ze dr. Grilc je na začetku poudaril, da bi nas morala tematika bolj zanimati — glede na število poslušalcev —, ven- dar je tudi zbrana publika pokazala inte- res za boljše in globlje delovanje te skup- nosti. Medtem ko je gost iz Ljubljane (Slovenija) je trenutno tudi zastopnica »Alpe-Jadran« poudaril, da bi se obmejno prebivalstvo moralo učiti jezika sosed, je poslanec Smolle zahteval od vlade več- je zanimanje in pravice za manjšine, saj se sodelovanje z njimi odigrava ponavadi zelo površno. Stvari naj bi se začele rea- lizirati, saj samo lepo besedičenje in ne- ke formule ne bodo nikamor pripeljale. V diskusiji, ki je sledila, pa je prišla na površje predvsem želja po boljšem kulturnem sodelovanju, seveda s finančno pomočjo večinskega naroda oz. vlade.

Meditacija »Bodi svetloba« v izvedbi Slo- venskega kulturnega kluba iz Trsta je uspela tako v šmihelski cerkvi v soboto zvečer kakor tudi v St. Ilju v nedeljo. Odlomek te prireditve je pokazala tudi nedeljska slovenska televizijska oddaja.

Zaključek Primorskih dnevov je imela gledališka skupina iz Standreža, ki je navdušila v nedeljo zvečer z veseloi gro »Kaj bodo rekli ljudje...« prav vsakega gledalca v Globasnici. Posebno Božidarja Tabaja so v glavni vlogi Toma vsi ob- čudovali, na sploh pa so skupini pripisali visoke igralske sposobnosti. Še naprej jim zato želimo vse dobro.

R.B.

Katoličani in pravoslavni Prvi razgovori o uniatih

Na običajnem srečanju s časnikarji je zastopnik Vatikana sporočil, da se bodo od 19. do 26. novembra vršili v Moskvi razgovori med zastopniki katoliške Cer- kve in pravoslavne moskovskega pa- triarhata. Med razgovori bodo razprav- ljali tudi o uniatih, to je o katoliški ukrajinski Cerkvi, ki je bila leta 1946 nasilno priključena ruski pravoslavni Cer- kvi.

Sv. oče bo obiskal zavod sv. Hieronima v Rimu

V soboto, 21. oktobra, ob 17.30 bo sv. oče obiskal zavod sv. Hieronima v Rimu. Ta zavod obhaja namreč 400-letnico usta- novitve. Verjetno bo tudi somaševal s kard. Kuharičem. Zavod sv. Hieronima je hrvaški zavod za vzgojo duhovnikov. Pridružena mu je cerkev sv. Hieronima.

Od mamil zasvojeni

V javnih ustanovah imajo v Italiji re- gistriranih 25.533 od mamil zasvojenih.

V PROTITOKU

PRESTOPANJE

V tem začetku jeseni še odmeva o poletnih »velikih novicah«: ta ali oni igralec oziroma pevec si je dobil različno spremeljevalko: Stephanie iz Monaka se je prikazala na ples Rdečega križa z veliko rezo na obleki, itd. Najbolj razširjene revije častijo to prestopanje in prestopnike, ki si »upajo« škandalizirati to našo spečo družbo. Nismo »in«, se pravi v teku s časom, če nismo tudi prestopniki. In čim važnejše je pravilo, proti kateremu gremo, tem bolj »in« je naše obnašanje.

Če na primer analiziramo prestopanje, ki se uresničuje v varanju družinskega sopotnika, opazimo, da »pravilo poroke« je danes res šibko in malokdo se zato — na žalost — okrog tega vznemirja. Prevara je postala že neko »začasno spreminjanje običajev«. Med letom se »igramo« moža ali ženo, poleti si vzamemo malo dopusta, jeseni se vrnemo v običajne tirnice.

Prestopanje so bile skrite sanje najstnikov že pred dvajsetimi leti, ko so prestopniki bili res taki, saj so tudi nasilno šli proti ustaljenim pravilom takratne družbe.

Kdor se je hotel razlikovati in biti »v redu mladenič«, je bilo dovolj, da se je pokazal čist, obrit in počesan. Če je potem v zasebnem življenju bil gnil, ni bilo tako hudo. Podobna hinavska drža je bila pa prava vaba za prestopanje in za ljudi, ki se s tem ukvarjajo. Tako so pred dvajsetimi leti dijaški časopisi francosko filmsko igralko Brigitte Bardot in samomor Jana Palacha, kljub različnosti, uresničevali kot prestopanje.

Danes, ko so moralna pravila morda na najnižji točki, je tudi prestopanje prestalo težko uresničljivo. Neomejeno izživljanje, splošno goljufanje države ipd. so na dnevnem redu in, kjer ni pravil, tam tudi za prestopanje ni prostora.

Ker danes lahko povsod rečemo vse — in televizija ter radio so jasen dokaz tega —, pravzaprav nimamo več kaj povedati. Pomislimo, kako težko je danes zabavati ljudi s smešnicami: še pred nekaj leti so se ljudje iz srca nasmejali z enostavnimi vici. Današnji showmani pa imajo prekleto težko nalogo, saj so se ljudje pripravili že na vse in jih nič več ne vznemiri, niti za smeh.

Poglejmo na verskem področju: lahko se smejemo Gadafiju in njegovim kamelem, a ne moremo imeti za norca islama; lahko brijemo norce na račun čudaških običajev starega župnika, a ne moremo delati istega s Kristusom. Ljudje pa tega ne razumejo več, ker nimajo več globokih prepričanj in vrednot in se zato čudijo, kako da se sploh še kdo za take »malenkosti« užali.

Splošno mnenje ne vodi in ne nadzira več javnega življenja, saj ga danes vodijo mediji, ki so v rokah maloštevilne skupine ljudi. Pred nekaj tedni smo na teh straneh brali o »normalnosti« danes: če

vsi tako delajo, kaj bom prav jaz manj kot drugi? Ne razumemo pa, da je ta »normalnost« vsiljena na skrit in zahrbtn način.

Primer: največji znak prestopništva današnje mladine je obleka. Okovani usjenci jopiči ali jeans jopiči z na hrbtu velikimi znaki najbolj nasilnih rock skupin: kdo pa si na ta račun, na račun tega občutka »prestopanja« dela mastne denarce? Ali na to pomisli, kdor mlademu da denar, da si vse to kupi? Seveda, ne more biti »manj kot drugi«. Gorje pa očetu ali materi, ki se s podobnim modrovanjem upa preusmerjati voljo najstnika: »to je ta pravo« pravi reklama in ni diskusije!

V naši družbi vsak človek ima svoj lik, ker se ukvarja z določenim poklicem. A kaj je za tem likom v njem. Ima še vsak svoje življenje ali mu ga drugi oblikujejo?

Danes se prevečkrat ponarejamo, simuliramo določeno držo. Pirandello bi se v naši družbi zredil od veselja, da njegova »teorija o maskah« tako lepo drži.

Če je torej današnji človek nujno enak drugemu v njegovi notranjosti, skuša prestopati, da se bo izkazal drugačnega, različnega. Toda v taki situaciji je težko biti pravi prestopnik in ne pa modni prestopnik. Tako človek postane eksibicionist in s tem dokaže, da ni več povezan med njegovim jazom in njegovim zunanjo podobo. Sta dva različna pojma, ki nujno privedeta do praznine, zaradi neskladja.

Nek nemški sociolog pravi, da se ponarejamo, ker če bi se spoznali, se ne bi več prenašali: nevednost/simulacija, da ne vidimo naše praznine. Bojimo se resnice, bojimo se drugačnosti in se zato skrivamo za normalnostjo, za standardom.

Ker ni več drugačnosti, ni več dialoga, saj ta izhaja iz različnih pogledov na svet in ne iz enoličnosti. Toda različnosti se bojimo, je ne maramo. Drugačnost je potrebna, to razumemo, a je ne želimo, ker bi se težko v njej znašli.

Kako priti iz tega začaranega kroga? Sovražim pripravljene recepte, a ena pot se jasno kaže: ne bomo različni, če srečamo ravno tako različnega bližnjega. In bližnjega srečamo, če znamo poslušati drugega in vsaj za trenutek pozabiti na naš jaz. V tišini lahko slišimo našega največjega Bližnjega ali navadnega sočloveka. Bistvo je v tem, da smo začarani krog prelomili in se izmuznili mrtvi enoličnosti, simulirani osebnosti današnje družbe. S tako drugačnostjo se pa sprijaznimo, ker nas ne straši več.

Živimo v porabniški družbi, a vsega ne moremo »izreči« in torej »porabiti«. Še so stvari, o katerih se spleča molčati, tako da jih ne »porabimo«. Prijateljstvo je med temi. Zato nevednosti/simulaciji raj zoperstavim vrednost/ljubezen. In vem, da v tem nisem sam.

P.M.

Iz slovenske Koroške

Koroške drobtinice

Na Koroškem je zadnje čase toliko prireditvev in dogodkov, da se je človeku kar težko odločiti, kam bi šel.

6. oktobra, na prvi petek, je mladina iz vseh Mohorjevih dijaških domov (Slomškovega, Modestovega in Provincialne hiše) poromala h Gospe Sveti, da se ji priporoči za novo šolsko leto. Veliko se nas je zbralo in mogočno je odmevalo slovensko petje v velikem svetišču. Vse je bilo organizirano kot praznovanje v domačem krogu: nagovor dekleta na začetku (»Prišli smo, da izpovemo svoje stiske, razodenemo svoje želje in zaupamo svoje prošnje«), prošnje in zahvala po obhajilu. Somaševanje (mimogrede: ravnatelj Modestovega doma g. Andošek je našel za pok. g. Juraka, saj so ta dan minevali ravno trije meseci od njegove nagle smrti) je vodil župnik iz Globasnice g. Sticker in tudi pridigal je. Na koncu pa nas je pred cerkvijo čakalo prijetno presenečenje — vsak je dobil vrečko z malico. Res lep večer.

Izseljenski dušni pastirji v Tinjah

V Tinjah se je od 9. do 13. oktobra zbrala večina izseljenskih duhovnikov na svojem rednem letnem sestanku. V svojo sredo so povabili tudi dva slovenska škofa dr. Leniča in koprškega škofa Piriha ter dr. Stresa.

★

O globočina bogastva in modrosti božje! Kako nedoumljive so njegove sodbe in neizsledna njegova pota. (Sv. Pavel)

R.B.

DUHOVNA MISEL:

»...kadar bo prišel Sin človekov, ali bo našel vero na zemlji?«

(Lk 18,8)

Vera pomeni odpreti vrata Odrašeniku.

Ta klic svetega očeta Janeza Pavla II. je sporočilo svetu, da je samo Jezus Kristus vir polne in dokončne pravičnosti.

Ljudje ga potrebujemo in imamo do njega pravico.

Samo pravičnost, ki temelji na veri v Jezusa Kristusa, vsebuje in daje resnično vrednost vsemu, kar ohranja človeka v njegovem dostojanstvu: da si drug drugemu ne škodimo in si med seboj delimo — vse, duhovne in materialne dobrine.

Brez Jezusa postanejo vse naše želje po boljšem svetu prazne sanje. Brez volje in razočarani se predamo usodi: saj tako ali tako nič ne pomaga.

Zato je »zgodovinska« naloga Cerkve, da išče priložnosti in množi kraje, kjer bo pravičnost dobila gostoljubje, jo bomo vzljubili in uresničevali. Od tod bo odsevala po svetu in podpirala vse tisto, kar je človek mogel začeti dobrega, resničnega, lepega in trajnega.

Potem bo odgovor na Jezusovo skrivnostno vprašanje pritril: Da Gospod, še boš našel vero...

MILAN NEMAC

Po poteh apostola Pavla

2.

V ANKARO

Isti ponedeljek zvečer so nam pripravili večerjo na vlaku, s katerim smo pozneje odpotovali v Ankaro. Jedi so bile ves čas potovanja nekako mešanica turškega in evropskega menija. Nekateri so imeli nekaj težav na začetku zaradi jedi, pozneje smo se nanje privadili, nihče ni resno obolel; tudi vse potovanje je potekalo brez kakšnih nesreč.

Na vlaku so nam dodelili spalnice. Iz Istambula smo odpotovali ob 22.30. Proga do Ankare je dolga okrog 420 km. Tja smo dospeli jutraj nekaj pred deveto uro. To nočno potovanje z vlakom bo marsikomu ostalo v spominu za vedno. Kdor potuje z vlakom po Evropi, zlasti ponoči, je to še kar prijetna in mirna vožnja, da lahko zaspi od časa do časa ali pa spi celo noč. Naša železniška pot se je kmalu začela vzpenjati proti hriboviti pokrajini in se nato vila med soteskami, prepadi in hribi, zdaj levo zdaj desno kot cik cak, med hupanjem in piskanjem lokomotive, ropotanjem železniških vozov in škripanjem zavor. Vmes pa se je približevalo zaradi luči na vmesnih postajah, mimo katerih je vlak brzel. Marsikomu se je zdelo kot sodni dan ali kakor da bi vlak poganjalo tristo zelenih. Proti jutru se je vožnja nekoliko umirila, ker smo prispeli na planoto. Od daleč smo zagledali moderno mesto, ki se je bliščalo v jutranjem soncu.

Ankara, nekdanja bizantinska Ankyra, je od leta 1924 prestolnica turške republike, danes je moderno mesto z več kot tri milijonov prebivalcev. Leži v osrčju Anatolske planote na višini okrog 1000 m nadmorske višine. Takoj po prihodu v mesto smo obiskali edinstveni muzej anatolskih ljudstev, predvsem nekdanjih Hititov. To ljudstvo je živel v tej pokrajini od 1200 do 700 pred Kr. in zapustilo za seboj bogate kulturne sledove.

V 3. stoletju pr. Kr. so tedanjemu bitinjskemu kralju Nikodemu I. prišla na pomoč v boju za prestol keltska plemena iz Galije (danes Francije), zato se je ta dežela poimenovala v Galacijo in njeni prebivalci Galačani. Apostol Pavel je vsaj trikrat obiskal vernike v severni Galaciji, današnji Ankari, ter jim napisal apostolsko pismo. Tudi apostol Peter omenja v svojem prvem pismu razkropljene vernike po Galaciji. Krščanska skupnost je bila zelo živahna, zoperstavljala se je raznim zmotam, zapadla je v arianizem in v začetku 5. stoletja ponovno dosegla edinstvo v Cerkvi. Danes tu ni katoliške cerkve, razen kapele na italijanskem in francoskem veleposlaništvu ter kapela na vatikanski nunciaturi.

Iz rimske dobe je pomemben Avgustov tempelj, ki je znan po tem, da ima na svoji zunanji steni takoimenovani »Monumentum Ancyranum« t.j. vklesan napis v latinščini in grščini o življenju in zavzevanjih cesarja Avgusta. Izklesali so ga leta 14 po Kr.

Povzpeli smo se tudi do nekdanje bizantinske utrdbe in ogledali slikovite stare turške mestne hiše.

PROTI NEKDANJI KAPADOCIJI

Popoldne, 25. julija, smo odpotovali iz Ankare. Sprejela nas je stepska planota, ki so jo obkrožali goli griči. Ustavili smo se ob velikem slanim jezeru tega gölü. Jezero je vulkanskega izvora in sleglo v dolžino približno 40 km, v širino pa 20 km. Pozimi je pokrito z ledom in snegom, ki se potem proti poletju stopi in zaradi velike vročine tudi hitro shlapi ter zapusti za seboj sol, ki jo uporabljajo v razne namene.

Na poti smo si ogledali tudi postajališče za karavane, ki so nekoč potovale po tej poti bodisi na sever do Ponta ali

proti jugovzhodu v Tarz in Sirijo ter Mezopotamijo. Postajališče ali »sara« je velika utrdba, ki je bila zgrajena vsa iz velikih kamnitih skladov. V notranjosti je široko dvorišče z molilnico, ob straneh pa počivališče in prostori za prenočevanje. Turški vodič nam je pokazal tudi veliko stavbo, kjer naj bi počivale kamele, nam pa se je zdela bolj podobna nekdanji krščanski baziliki, ki so jo pozneje muslimani spremenili v ogromno pokrito lopo.

Proti večeru smo prispeli v Nevşehir in avanos, kjer smo dva naslednja dneva imeli vso oskrbo in prenočišče v zelo lepem hotelu.

Srečanje I. stega goriških skavtov

V soboto, 7. oktobra, smo se v Zavodu sv. Družine zbrali skavti I. stega na skupnem srečanju, ki je potekalo v posebnem simboličnem obredu. Člani treh starostnih vej so tvorili tri posamezne kroge: volčiči in verice so se zbrali na najnižji točki travnika, malo višje so bili izvidniki in vodnice, končno pa še skupina roverjev in popotnic. Tako so letošnji novinci zapustili svoj krog in prestopili v višjo starostno vejo, kjer so bili toplo sprejeti.

Posebna pozornost je bila med obredom namenjena simboliki, tisti razsežnosti naravnih pojavov in njihovega človeškega dožemanja, ki je zaradi svoje globine v močnem kontrastu z današnjim površinskim, epidermičnim sprejemanjem življenjske stvarnosti. V krog smo se torej postavili s posebnim globokim namenom: da bi bili čim bolj povezani. Beseda simbol namreč prihaja iz grškega glagola symballein, ki pomeni skupaj postaviti, združiti. Simbol torej združuje. Tako povezanost pa ni izključno tostranska, zemeljska, v krogu nismo bili združeni le skavti med seboj, povezoval nas je nek skupni in globlji pomen: simbol.

C.G. Jung pravi, da »simbol po svoji navidezno protislovni naravi predstavlja nekaj tretjega, kar po zakonih logike ne obstaja, je pa življenjsko resnično«. To »tretje« pa ne označuje nekaj različnega, novega, ki nima nobene zveze s tem, kar mi vidimo in občutimo. Označuje nekaj globljega: vsi namreč vemo, da je število tri množinsko, da sta v njem vključeni tudi števili eden in dva. Tako je tudi s simbolom, ki povezuje zemeljski pojav z njegovim večnim pomenom. Pri tem pa se sklicuje na tisto prvinski božjo Vse-Edinstvo, ki je temelj naših medsebojnih odnosov. Simbol je torej tudi neka vrsta iskanja resnice, saj živi v nadčasovni in nadprostorni dimenziji, ki je po eni strani v svojem bistvu nevidna, po drugi pa pripada najgloblji človekovim potrebam. Marx bi lahko naivno rekel, da je to dialektična sinteza. Mi pa dobro vemo, da ni tako, saj je moč simbola izrazito transcendentnega značaja; gledati z očmi simbolov pomeni gledati sub specie aeternitatis.

Višina prostora, kamor so se postavile posamezne skupine, je bila vzporedna s starostjo. Višja starostna veja namreč zahteva od skavtov večjo odgovornost in poštenost, prav tako, kakor je vsaka življenjska pot zelo strma in je v njej potrebnih mnogo žrtev.

Ko smo se ob koncu v skupnem krogu prišli za roke in zapeli »Naj skavtski duh kraljuje sredi srca...«, smo se zavdali, da smo lahko resnično povezani le v Svetem Duhu. In morda je bila prav ta zavest sad, ki ga je rodil poudarek na simboliko, zavest, da smo morda mi sami simbol, ker smo bili z Besedo ustvarjeni po božji podobi in je zato vsak posamez-

Bralci pišejo

Skromno vprašanje

Prejeli smo s prošnjo za objavo.

Spoštovani predsednik in odgovorni pri ZSKP! Trenutke veselja ob podelitvi priznanj na sobotnem večeru je na vašo prošnjo fotografiral nekdo, ki je uro prej tudi pripravil tehnično opremo za slovesnost. Običajna scena skozi leta in leta, odkar sta Katoliški dom in Zveza, običajna scena v cerkvah, dvorinah in drugod pred in med različnimi prireditvami... Tako običajna, da je nihče več ne zabeleži. Dolgoletni, skoraj dvajsetletni član več društev v Zvezi: zbora L. Bratuž, ansambla L. Hlede, pevske skupine Steverjan, društva M. Filej, Ljudskega radia, prej zbora M. Filej in še katerega, aktiven tudi izven Zveze (zadrugi MECSO in Ojsternik, Tržaški radio, razna predstavništva), pozoren obiskovalec prireditev tako v slovenskih kot italijanskih krogih, zato tudi povezovalni člen raznih skupnosti v tem prostoru, presega po svoji aktivnosti, dajanju, opravljenem delu, poštenosti in razpoložljivosti marsikatero nagrajenca. Vedno pripravljen prihiteti na pomoč, za tehnični nasvet, pravila, registracije, kopije, reklamo, razmnoževanje itn., če ga le pokličete. Morda je bilo in je njegovo udejstvovanje premalo »kulturno«, da je bilo za Nikota težko sestaviti motivacijo za priznanje za posebne zasluge in mu pokloniti majhno darilo v zadoščenje.

Spoštovani predsednik in ostali, čestitam!

H. Dornik

nik nekaj izrazito globljega in celostnejšega od tega, kar lahko kaže njegova zunanost. In to je v skavtizmu brez dvoma bistveno.

Srečanje smo zaključili z Besednim bogoslužjem, med katerim smo Boga počastili z molitvijo, prošnjami in zahvalami. Razšli smo se v zavesti, da vsebuje simbol obenem združevanje in ločitev, da spominja na skupnost, ki se je razdelila in se bo zopet združila.

DH

Nabrežina

Naši rajni: 13. septembra smo v velikem številu pospremili k večnemu počitku Angela Rolich, neutrudnega delavca, sposobnega podjetnika trgovine ploščic, priljubljenega vaščana vedrega značaja. — 18. septembra je po dolgi in mučni bolezni preminil in tržaški bolnišnični Srečko Karis, vestni avtoprevoznik, mirnega značaja. — 10. oktobra je nenadoma umrl za srčno kapjo Ermenegildo Tollo, ki je z vedrim obrazom prenašal svoj križ, na vozičku brez ene noge. — V Križu so pokopali Marijo Košuta, ki je živela nekaj let v Nabrežini in ni poznala zdravil! — 12. oktobra je v 88. letu starosti umrla Erminia Pertot, ki je zadnja leta preživela v Domu onemoglih. Vsem rajnim večni mir in pokoj; sorodnikom pa sožalje.

Izredni obisk. V soboto, 21. oktobra, ob 18. uri bo prišel tudi v našo vas afriški škof msgr. V. Yao. Ker smo v oktobru in bo tisti večer pred svetovno misijonsko nedeljo, bo z župnijskim občestvom molil rožni venec z vmesnimi kratkimi govori o solidarnosti in širjenju vere. Po blagoslovu bo srečanje-pogovor v župnijski dvorani ob toplem čaju...

V nedeljo, 22. oktobra, bo ob 16. uri na igrišču Sokola proslava 100-letnice Posojilnic na nabrežinskem Krasu, z bogatim in peštrm sporedom.

★

Rože so kakor lepe besede in pisava narave. S tem nam Bog dopoveduje, kako rad nas ima. (J. W. Goethe)

Obhajilo na roko

Italijanska škofovska konferenca je končno sklenila, da se tudi v Italiji lahko uvede obhajanje na roko in sicer od 1. januarja 1990. Zadnji koncil je to dopustil kot staro izročilo iz prvih krščanskih časov in tudi kot Jezusovo ravnanje pri zadnji večerji, ko je rekel apostolom: »Vzemite in jejte...« Nekatero evropsko škofovsko konferenco se to navdajo uvedle že pred več leti. Tako tudi v Sloveniji. Zato so tudi pri nas nekateri župniki že izvajali to prakso. Sedaj jo bodo lahko povsod, kjer se jim bo zdelo primerno; ni pa obvezno obhajanje na roko.

Dvema aktivnima šolnikoma v slovo

Ravnateljica Laura Abrami. Z novim šolskim letom sta se od liceja »Fr. Prešeren« v Trstu poslovila dva aktivna šolnika in sicer dolgoletna ravnateljica prof. Laura Abrami in profesor klasičnega liceja Alojz Rebula.

Ravnateljica Abrami je bila povezana s šolo od prvega povojnega dne, najprej kot profesorica in pozneje kot ravnateljica. Za šolo je sestavila dva latinska učbenika. Bila je najtesneje povezana z Znanstvenim licejem, ki se mu je leta 1948 pridružil še postopno Klasični licej, tako da sta leta 1953 polno zaživeli obe vzporednici. Koliko je imela dela in skrbi, ve le samo ona in njeni najozji sodelavci. Tesne prostore v ulici starega Lazzaletta je bilo treba deliti še z drugimi šolami. Težave so bile za učno osebje, knjige in še nešteto drugega. Zavezniška uprava je za šole skrbela le za tisti čas,

ščanjem reče, da je opravila predvsem svojo dolžnost in to častno, pošteno in zaslužno. Izven šole pa prof. Abramova še najde vedno čas za uspešno vodenje Vincencijske konference, za letne otroške kolonije, kjer se nudi v gorskem svetu našim najmlajšim pošteno razvedrilo v prijetni družbi.

Ko gleda prof. Abramova nazaj na svoje delo, tudi politično, lahko s ponosom ugotovi, da je opravila zaslužno narodno, kulturno in socialno delo.

Prof. Alojz Rebula. Drugi profesor, ki se je po polnih 40 letih službovanja poslovil od aktivnega dela na klasičnem liceju v Trstu, je prof. Alojz Rebula. Ni ga treba posebej predstavljati, saj je naša gore list, pristen Kraševac iz Šempolaja. Pozna ga široki slovenski svet, tu in onstran oceana. Mladim je prof. Rebula poznan kot profesor, drugim kot pisatelj, pa zopet tretjim kot popotnik in zanimiv in sočen predavatelj. Nehote se je prof. Rebula poslovil od aktivnega dela s spominsko proslavo, brošuro in dramskim nastopom ob proslavi 40.letnice slovenske klasične gimnazije (1948-1988) preteklega maja, ko so se zbrali skoraj vsi bivši klasiki, sedanji pa nastopili in vsi skupaj zares od srca zapeli: GAUDEAMUS IGTUR... Za to priložnost je pod Rebulovim uredništvom izšla spominska publikacija »LIBER MEMORIALIS«, na katero so lahko zares vsi ponosni. Kaj je nudil v letih svojega dela na šoli prof. Rebula, znajo povedati le dijaki sami. Profesorjevo ime je neizbrisno povezano s šolo, z oblikovanjem značaja in v klasično izobrazbo naših klasikov zadnja desetletja. Prof. Rebula se je sicer poslovil od šole. Ni pa dal besede slovesa svojemu peresu in predavateljskemu zanosu. Na tem področju bo gotovo uspešen in marljiv še naprej, saj ima še veliko povedati, zlasti v današnjem času, ki nezadržno hiti...

ko je ona upravljala to področje. Pozneje pa se je bilo treba znajti v novih razmerah, s katerimi se je ravnateljica Abramova uspešno soočila. Posrečilo se je, da se je pokrajinska uprava odločila za gradnjo novega poslopja za licej in trgovsko šolo pri Sv. Ivanu, kjer je že bilo učiteljske. Pa so nastale težave in nasprotovanja z domače strani. Zakaj ven iz mestnega središča? No, pa je le zmagala zdrava pamet. Kasneje so stavbo liceja še dvignili za eno nadstropje. Veliko je bilo delo ravnateljice Abramove pri dokončnem urejanju šol, sistemiranju osebja, na strokovnih in na natečajnih izpitih in dokončni razmestitvi učnega osebja. Če je bila tu in tam kaka zamera, ali pa ni bilo mogoče ustreči željam posameznikov, je predvsem prevladala korist šole. Ravnateljica Abramova je na slovenskih šolah službovala od prvega dne ustanovitve. V letih 1955-66 in od 1967-89 pa je bila vseskozi ravnateljica, v letu 1966-67 pa je bila ravnateljica na učiteljski in na srednji šoli pri Sv. Ivanu.

Ko danes ravnateljica Abrami uživa zasluženi oddih, lahko s ponosom in zado-

VABILO

Iniciativni odbor izobražencev škofije Koper in župnija Avber vabita na odkritje spominske plošče Virgilu Ščeku ob 100-letnici rojstva. Slovesnost bo v nedeljo, 22. oktobra, ob 14. uri v župnijski cerkvi v Avberu s sveto mašo, ki jo bo daroval koprski škof Metod Piriš. Ob 15. uri bo na prostoru pred cerkvijo kulturni spored s slavnostnim govorom kraškega rojaka — književnika Cirila Zlobca. Sodelovali bodo tudi domači moški pevski zbor, oktet zbora Srečko Kosovel in recitatorji.

Prisrčno vabljeni!

ALOJZIJ TURK

Kosovo in Makedonija deželi tragedij

(7)

Škof dr. Janez Gnidovec je z razumevanjem sprejemal te doseljence, hodil je posredovat na banovino, v Beograd na ministrstva in celo do kralja Aleksandra. Trikrat se mu je posrečilo govoriti s kraljem in vsakokrat je dobil obljube, da bodo pravice teh Slovencev spoštovane in da nima nihče pravice izvajati nad njimi kakršno koli nasilje ne v verskem ne v narodnostnem pogledu. Take obljube je dobil tudi na ministrstvih, vendar za južne kraje nista veljala noben zakon in nobena obljuba.

Ko je škofu uspelo od nekega srbskega orožnika kupiti hišo v Bistrenici, je v njej določil sobo za bogoslužje in šolo. Dobil je celo učitelja iz Slovenije, a so ga oblastniki pregnali. Ko je škof poskušal na kupljenem zemljišču začeti zidati cerkev z župniščem in šolo, je povsod naletel na nasilje: podjetniku so onemogočili delo; kamolom, ki ga je škof dobil od muslimana, so odvzeli, uboge priseljence pa pogosto klicali v štiri ure od-

daljeno okrajno mesto Kavadarci (tedaj Kavadar), jih zasiljevali in jim grozili kot tujcem. Na lep način pa jim je bilo povedano, da se vseh neprijetnosti lahko rešijo, če postanejo Srbi in se popravo-slavijo ter posrbijo svoje priimke, tako da jim dodajo -ić. Ljudje so se nekaj časa upirali, vendar so nekateri počasi popustili in »se prekrstili«. Njihove priimke so spremenili, npr. Pegan - Peganić Ilija; Pipan - Pipanović; - Vižintinović...

Kako se je tamkaj spoštoval zakon, dokazuje površina dodeljenega zemljišča: po zakonu je vsakdo smel imeti 5 ha, vendar je dr. Čok dobil za svoje zasluge 16 ha, Baltić celo 44 ha, četudi nobeden od njiju ni mogel sam obdelovati te zemlje. Baltić je v opravičilo tamkaj »naselil« svojo ženo Vido; ni se smela vrniti k njemu in je kot zadnja žalostno končala svoje življenje siromašna in zapuščena.

Katoliški škof je dobil dovoljenje šele po kraljevi smrti (atentat), ko je ob komemoraciji v cerkvi v Skopju, kjer so bili navzoči najvišji predstavniki civilnih in vojaških oblasti, javno protestiral zaradi nasilja nad temi Slovenci. Ob koncu svojega zelo lojalnega govora je dodal približno takle protest: »Veliko govorite

Grd časopisni napad na tržaškega gospoda škofa

Tržaški škof z nekaterimi drugimi italijanskimi škofi in mnogimi laičnimi skupinami zagovarja državljansko neposlušnost glede davkov za vojsko.

Odtrgali naj bi 1% od vplačanih davkov, ki bi šli sicer za oborožitev. Otrgani denar pa naj se pošlje davčni upravi s pripombo, naj se uporabi za nevojaške namene.

Glavni urednik tržaškega dnevnika *Francia* ostro nasprotuje tej akciji in skoraj smeši pobudnike. Preteklo nedeljo, 15. oktobra, je bilo na prvi strani škofovo pismo z zahtevo po objavi. Vsebuje razna pojasnila in obsoja smešenje.

Glavni urednik *Francia* pa je pod škofovim pismom objavil svoj odgovor, ki je po vsebini in obliki zelo žaljiv.

Z.S.

Zahvala

Slomškov dom v Bazovici je veselo in slovesno obhajal 25-letnico delovanja. Poročilo o poteku slavlja bomo še poslali. Danes izrabimo samo priložnost, da se prisrčno zahvalimo gospodu dr. Maksu Šahu, Triu iz Kamnika, mladini, ki je pridno sodelovala. Iskrena hvala vsem, ki so nam poslali čestitke in voščila za nadaljnje uspešno delovanje. Posebno našemu g. škofu Lovrencu, mariborskemu škofu Krambergerju, društvu Skala iz Gropade, Mačkoljanskemu prosvetnemu društvu in zboru sv. Jerneja z Opčin, dr. Dragu Stoka.

Pok. Boris Sancin

Pred dnevi je v tržaški bolnišnici nenadno umrl za možgansko kapjo inženir Boris Sancin, ekonomist, družbeni delavec in publicist ter dolgoletni ravnatelj slovenskih programov na tržaški slovenski radijski postaji.

Rodil se je leta 1912 v Trstu in se ob nastopu fašizma preselil z družino v Slovenijo. Diplomiral je iz ekonomije v Zagrebu ter nostrificiral doktorat na ekonomski fakulteti v Trstu leta 1956.

V Ljubljani je deloval v očetovem industrijskem podjetju. Ob napadu na Jugoslavijo je bil vpoklican k vojakom in padel v nemško ujetništvo, iz katerega je bil pripeljan v italijansko. Po kapitulaciji Italije se je vrnil v Ljubljano, kjer je prevzel prejšnje podjetniško delo. Do konca vojne se je za podjetje zadrževal v Lombardiji.

Bil je težko ranjen pri letalskem napadu, ko se je nahajal v vlaku pri Proseku. Konec vojne je dočkal v Ljubljani.

Ob osvoboditvi leta 1945 je bil aretiran kot pripadnik mladinskega gibanja liberalnega tabora. Ko je bil izpuščen, se je vrnil v Trst, po krajši dobi poučevanja na Trgovski akademiji je postal leta 1951 urednik govornega sporeda na tržaški radijski postaji in bil nato od leta 1960 do 1974, ko se je upokojil, šef programskega oddelka radijskih oddaj.

Tako v Sloveniji kot v Trstu se je udeleževal kot publicist in predavatelj, bil je aktiven v liberalnem taboru ter član vodstva Slovenske demokratske zveze. Bil je soustanovitelj Slovenske prosvetne mati-

ce in zadnje čase zelo aktiven v odboru Slovenskega dobrodelnega društva v Trstu. Bil je politični urednik glasila *Slov. demokratske zveze* »Demokracija«, sodeloval je v zborniku »Utrpi« in pri drugih publikacijah.

Slovenska narodnostna skupnost v Italiji je izgubila eno najvidnejših osebnosti kulturnega in političnega življenja.

M.u.

Na mestnem pokopališču pri Sv. Ani v Trstu bo v nedeljo, 29. oktobra, ob 14.30 maša za vse naše pokojne, ki tam počivajo v pričakovanju vstajenja. V novi pokopališki cerkvi bo vodil bogoslužje in govoril g. Milan Nemas.

Trst

V Slovenskem kulturnem klubu se že 33 let vsako soboto ob 18.30 srečujejo slovenski višješolci. Večere organizirajo in oblikujejo mladi klubovci sami, ki imajo svoj odbor in pa mentorja, ki je zdaj že več let profesorica Lučka Peterlin Susič. Na svojem sedežu v ulici Donizetti, 3, v Trstu prirejajo najrazličnejša srečanja: od predavanj, okroglih miz, o aktualnih temah, srečanj z zamejskimi avtorji, do filmskih večerov, izletov, natečajev in družabnosti.

Da bi primerno začeli novo delovno sezono, so klubovci 30. septembra priredili družabnost s plesom. Na večeru, ki je lepo uspel, se je ob prijetni glasbi in prigrizku zopet srečalo lepo število starih in tudi novih članov. Udeleženci so med drugim prisluhnili pozdravu predsednice Kristine Martelanc, ki je obenem predstavila program in nove pobude letošnje sezone.

Naslednji teden pa so klubovci organizirali izredno zanimiv in aktualen večer, posvečen zadnjim dogodkom v Sloveniji. Gost večera je bil časnikar in kulturni delavec Sergij Pahor. Njegovo predavanje je bilo jasno in nazorno, obenem pa zanimivo in koristno. Predavatelj ni govoril samo o amandmajih k novi slovenski ustavi. Razložil je tudi marsikaj o politični in pravni ureditvi SFRJ Jugoslavije ter zakaj je prišlo do takih težav in kriz v sosednji državi. Predavanje je bilo zelo primerno za višješolce prav zato, ker so si na ta način lahko ustvarili jasnejšo sliko o tem, kar se zadnje čase dogaja v naši domovini. Člani kluba so pripravili tudi živahno video-ankesto o tem, koliko se naši višješolci zanimajo za te probleme.

Klubovci pripravljajo res pester program za letošnje leto. Na primer so organizirali dvodnevni izlet na slovensko Koroško (Smihel, Šentilj, Tinje). Ob priložnosti Primorskih dnevnov na Koroškem je namreč tam gostoval tudi gledališki krožek SKK z multimedialno predstavo *Bodi svetloba*.

Cez teden pa bo na vrsti občni zbor. Na občenem zboru si bodo klubovci izvolili nov odbor, še prej pa bodo odborniki podali svoja poročila o prejšnji sezoni in sprostili debato o programu letošnje sezone.

Breda Sustić

V Marijinem domu, ul. Risorta, 3 v Trstu bo v nedeljo, 29. oktobra, ob 17.15 tradicionalna

MISIJSKA PRIREDITEV

Kakor vsako leto bodo družbenice pripravile bogat srečolov.

Prisrčno vabljeni vsi!

Šport

Vivil Villa Vicentina : Olympia

3:1 (8:15, 15:13, 15:10, 15:12)

V svoji prvi tekmi, tokrat za deželni pokal in ne za prvenstvo, ki se bo začelo 28. oktobra, so plavci izgubili s tradicionalnim nasprotnikom iz Ville Vicentine, ki je še do lani z njimi delil usodo izpada iz državne C1 lige.

Obe ekipi sta se močno pomladili, vendar je že po začetnih potezah bilo jasno, da je slovenska šesterka boljša v vseh elementih igre. Zlasti lepo je bilo gledati mirno in ubrano igro plavil, ki so močno poboljšali obrambo in sistem igre ob mreži.

Tako je Olympia z lahkoto povedla in furlanska ekipa je bila že na robu propada, saj so naši v drugem setu vodili 11:5. Nekaj zgrešenih enostavnih žog pa je na klopi povzročilo pretirano živčnost, ki se je potem prenesla še na igralce in to je po našem mnenju zavrlo motorček, ki je do tedaj brezhibno deloval.

Tudi menjave niso prinesle v igro zaželene spremembe, verjetno zato, ker so bili novi igralci vse preveč pod pritiskom zaskrbljenosti nad rezultatom in zato igra ni stekla kot bi morala. V teh primerih pa seveda nasprotna ekipa začne igrati na vse ali nič in negativen rezultat je logičen zaključek.

Simon Terpin je dobro začel in proti koncu popustil, Gregor Šfiligaj pa je bil v končnici najboljši, Spacapan je bil premalo izrabljen, zlasti v kritičnih momentih, Černic Peter je svoj krstni nastop dobro opravil, negotovost je pokazal samo v sprejemu, Dornik Damjan je kraljeval v bloku, vendar je proti koncu popustil, Ivo Cotič je kot režiser igre odlično presenetil, a je tudi on bil slabši v drugem delu tekme. Terpin Andrej je vstopil v igro v zadnjem setu, kakor tudi Marassi Luka, in se ne da oceniti njunega nastopa. Nista vstopila Štefan Bensa in Marjan Vogrič.

Trenerja Jakopič Vojko in Dario Maraz sta v glavnem dobro opravila delo s klopi, vendar je prav zaradi napake pri menjavi v končnici drugega seta prišlo do nepotrebne zmede na igrišču.

Pa še to: negodovanja s strani gledalcev na račun ekipe in njenega vodstva je bolj izrazilo na treningih ali v osebnih pomenkih, ne pa pred to publiko, saj nam je v nastopih Olympie zelo pomembno, poleg rezultata, tudi dostojanstvo društva in slovenskega športa nasploh.

Tudi letos je Olympia organizirala rekreacijsko telovadbo za starejše obojega spola. Vršila se bo v telovadnici ITI Galilei v ul. Puccini, in sicer dvakrat tedensko: v sredo in petek ob 21. do 22. ure. Začela se bo ta teden; vpisati se je možno kar v telovadnici v zgoraj navedenih dnevih in urah.

Preostali verniki Slovenci v Bistrenici ob nekdanji cerkvi

o zvestobi pokojnemu kralju in njegovim besedam. A istočasno ne spoštujete njegovih obljub. Kralj mi je zagotovil enakopravnost in pravno varnost mojih vernikov Slovencev v Bistrenici, a vi jim kratite verske in narodne svoboščine — pravice.« Čez nekaj dni je prišlo dovoljenje, vendar je bila do takrat večina Slovencev že prekrščena. Seveda je to veljalo samo do razpada stare Jugoslavije, ko so se zopet vsi razen dveh oseb vrnili nazaj v katoliško vero in k starim priimkom.

Pod Bolgari jih je čakalo precej neprijetnosti. Po vojni so se vsi odselili razen Vide Baltić — največ jih je odšlo v Ba-

nat, kjer so jim oblasti dodelile zapuščena posestva banatskih Nemcev. V vasi Bistrenici so sedaj seveda domači priseljenci in na nekdanjo slovensko »kolonijo« spominja le še cerkev, a še ta je bila brezpravno odvzeta.

Slovenci pa niso bili le v Bistrenici, ampak tudi v naselju Dušanovac pri Dojranu, in to skupaj z begunci iz Istre. Te so Bolgari izselili takoj po prihodu 1941. leta. Nekaj družin je bilo tudi na Kosovu. Tudi ti so po vojni vsi odšli, nekateri pa že med vojno, če so le imeli sredstva in možnosti.

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Primer nesrečne Bistrenice je očiten dokaz takih namenov. Metode so bile zelo ponesrečeno izbrane, zato je cela akcija prinesla ravno nasprotno rezultate. Krivice pri agrarni reformi in krute represalije so posebej pri Albancih rodile pravi odpor in sovraštvo, poleg tega pa še močnejšo narodnostno samozavest, kar se čuti prav do današnjih dni.

Prav tako so pri Makedoncih — neaktični in tudi krivični upravni postopki in pogosto prezirljivo občevarje so vse bolj izzivali odpor in krepili narodno sa-

mozavest. Zato so komitske aktivnosti v začetku uživale precejšnjo podporo in simpatijo naroda, kar je oblastem dajalo povod za represalije in krivično ravnanje.

Prav zaradi netaktičnosti in krivičnosti oblastnikov, ki so na veliko zlorabljali uradni položaj je bili tako na Kosovu kakor tudi v Makedoniji v prvem desetletju obstoja Jugoslavije veliko atentatov; od tod govori, da tamkaj velja glava (življenje) toliko kot revolverski krogla.

Ko je bilo stanje že zares kritično, so začeli tja »po službeni dolžnosti«, še pogosteje pa »kazensko« (v času diktature je bilo pač veliko poštenih in solidnih uradnikov in uslužbencev »politično sumljivih«), na veliko premeščati katoliške orožnike in uradnike; v tamkajšnjih vojašnicah pa je že od začetka služila večina naših fantov in mnogi so tamkaj izgubili življenje — največ zaradi bolezni, posebej malarije in tifusa. Ti naši ljudje, ki so sami skušili krivico, so imeli za domačine razumevanje, ravnali so pošteno in humano, tudi orožniki in finančni uradniki, in stanje se je hitro spremenilo, tako da smrtna nevarnost skoraj ni bilo več.

(Dalje)

GORIŠKE NOVICE

Sprejem župnika v župniji Sovodnje in Gabrije - Vrh

V soboto, 30. septembra, in nedeljo, 1. oktobra, je farno občestvo župnij Sovodnje in Gabrije-Vrh sprejelo v svojo sredo dušnega pastirja g. Marjana Markežiča, katerega je v imenu goriškega nadškofa ustoličil škof vikar dr. Simčič.

V Gabrijah so g. Marjana farani ter predstavniki kulturnega življenja iz Gabrij in Vrha sprejeli ob sedmih zvečer na dobro razsvetljenem britofu pred cerkvijo z lepo okrašenim vhomom.

Najprej ga je v imenu najmlajših iz župnije pozdravila in mu izrekla dobrodošlico Sara Devetak z Vrha. Za župnijsko skupnost ga je pozdravil član župnijskega gospodarskega sveta Gabrije-Vrh Branko Černic, ki je med drugim dejal: »Živimo sredi okolja, ki veri ni naklonjeno. Duhovne vrednote v potrošniškem svetu nimajo cene. Zaradi tega se skušamo upirati. Zavedamo se, da vas bomo delili s sovodenjskim farnim občestvom. Res je tudi, da če hočemo ostati zvesti Bogu in narodu, je potrebna močna duhovna roka.« V svojem govoru je Černic predstavil vsa kulturnošportna in dobrodelna društva, ki delujejo na območju župnije oziroma na celotnem sovodenjskem občinskem ozemlju. V imenu občinske uprave je novega župnika pozdravil župan Vid Primožič ter tudi v svojem imenu izrekel dobrodošlico.

Pri sv. maši so sodelovali skavti iz gabsko-vrhovske skupnosti, na koro je pod vodstvom Janeza Pavletiča pel ženski cerkveni zbor z Vrha.

Po sv. maši je na britofu ob zakuski sledilo, čeprav v mrzlem večeru, veselo kramljanje.

Naslednji dan v nedeljo ob desetih dopoldne je bil sprejem v Sovodnjah. Prav tako kot dan prej v Gabrijah so g. Marjana, kateri je bil v spremstvu škofovskega vikarja dr. Simčiča, sprejela sovodenjska farna skupnost.

Tudi tu ga je v imenu občinske uprave pozdravil župan Primožič. Za sovodenjsko župnijo je izrekel dobrodošlico Tomasi Marko, ki je poudaril: »Zavedamo se, da stanje duhovnika ni lahko. Je pa tudi zavest, da za našo osebnost in duhovno rast potrebujemo duhovnika, ki nas bo vodil čez materialne pregrade, ki jih postavlja današnji svet.«

Pod slavalokom pred vhomom v cerkev, ob špalirju skavtov, sta g. Marjana v narodnih nošah sprejela Marko Cavdek in Katja Tomasi, ki sta na krožniku ponudila kruh in sol ter dejala: »Dragi g. Marjan, po stari slovenski navadi damo človeku, ki vstopi v naš dom, kruh in sol. Kruh pomeni, da tega človeka sprejemamo kot prijatelja, sol pa pomeni okus, da bi ga naše skupno bivanje imelo nekaj več. Tako te danes sprejme naše župnijsko občestvo kot prijatelja in voditelja.« Nato so skavti ob spremljavi kitare zapeli skavtsko pesem o kruhu in soli.

Prihod k oltarju je duhovnika s kora pozdravila pesem »Najvišji vsemogočni Bog«. Pri sv. daritvi so sodelovali skavti, peli so ženski zbor (ojačane z moškimi) pod vodstvom Marinke Lasič ob spremljavi na orgle Rezi Češćut ter mladinski cerkveni zbor pod vodstvom Loredane Peteani.

V svojem nagovoru se je g. dr. Simčič med drugim spomnil dogodka izpred desetih let, ki je zadeval prav g. Markežiča, namreč kako sta šla z že pokojnim

g. Marjanom Komjancem v Koper prosit takratnega g. škofa Jenka za slovenskega duhovnika. Izprosila sta si g. Marjana.

Vidno ganjen je v svojem pozdravnem nastopu g. Marjan med drugim dejal: »Ne pričakujte od mene stvari, ki vam jih jaz kot človek ne morem dati. Skušal bom narediti vse po svoji človeški moči in z božjo pomočjo pomagati.« Na koncu je vse farno občestvo obeh župnij povabil k sodelovanju ter dodal, da hoče biti duhovnik za vse.

Po maši je sledila pred cerkvijo pod slavalokom skupinska fotografija nato je g. Marjan vse prisotne povabil v župnišče na zakusko. Skavti so ob spremljavi kitare zapeli priljubljene skavtske pesmi duhovne vsebine. Z njimi je pel tudi g. Marjan, zakaj ne bi, saj je bil tudi njihov duhovni vodja.

Naj povemo, da so narezke, slaščice in vino na zakuskah v Gabrijah ter Sovodnjah prispevale gostilne, trgovine ter posamezne gospodinjice iz obeh župnij.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Friedrich Schiller

SPLETKE IN LJUBEZEN

Režija: Zvone Šeldbauer

v četrtek, 19. oktobra, ob 20.30 red E
v soboto, 21. oktobra, ob 20.30 red F
v nedeljo, 22. oktobra, ob 16.00 red G
v torek, 24. oktobra, ob 16.00 red H
v sredo, 25. oktobra, ob 20.30 red D

Priznanja ZSKP

Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice se je ob 30-letnici ustanovitve hotela spomniti svojih članov, ki so se v tem obdobju z delom na kulturnem področju posebno izkazali.

Podeljevanje priznanj se je vršilo v soboto, 14. oktobra, v telovadnici ob Katoliškem domu v Gorici. Večer je bil zelo slovesen. Za lep uvod so poskrbela števerjanska dekleta zbora »Alenka«, ki so pod vodstvom Anke Černic spremljale celoten program.

Predsednik zveze dr. Damjan Paulin je v svojem govoru poudaril, če lahko praznujemo 30-letnico Zveze, da gre v prvi vrsti zasluga tistim, ki so ji bili pobudniki in ustanovitelji, in tistim, ki so že trideset let aktivni v društvi in zborih včlanjenih v Zvezi.

Kriterij za podeljevanje priznanj, za katerega je se odbor Zveze odločil, je ta, da prejmejo priznanje člani, ki so še danes aktivni in ki imajo za seboj 30-letno delovanje na raznih kulturnih področjih. Na sobotni slovesnosti so prejeli posebna priznanja tudi posamezniki in skupine, ki so z delovanjem v okviru Zveze dali poseben pečat in dosegli vidne uspehe. Nekateri so prejeli priznanja za pomembne pobude, ki so jih uresničili.

Za 30-letno delovanje so prejeli priznanje: Ambrožič Ivo, Antonič Bernard, Bensa Silvan, Beltram Irena, Brajnik Dušan, Brajnik Stanislav, dr. Andrej Bratuž, Breščak Klavdija, Calligaris Antonieta, Calligaris Alojzija, Chiabai Elvira, Conzutti Mario, Cotič Marina, Čevdek Ludvik, Čevdek Vito, Dorni Mirjam, Ferfolja Arnaldo, Ferletič Marija, Ferletič Peter, Ferletič Radislav, Frandolič Odorina, Juretič Majda, Kerpan Lucijan, Kodermac Jožef,

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA
SLOVESNA PROSLAVA 30-LETNICE USTANOVITVE

Radovan Gobec
PLANINSKA ROŽA
Opereta v treh dejanjih

Sodelujejo: solisti, igralci, zbor, balet in orkester
Režija: Aleksij Pregarc Dirigent: Hilarij Lavrenčič
KATOLISKI DOM V GORICI

Nedelja, 29. oktobra, ob 17. uri
Nedelja, 5. novembra, ob 17. uri

Kogoj Maksimiljan, dr. Korsič Marilka, Kosič Lenard, Kovac Ivo, Lavrenčič Karlo, Lavrenčič Romano, Leban Marinka, Makuc Rafaela, Maraž Joško, Nanut Joana, Pavletič Janez, Paulin Andrej, Percipiano Jolanda, Pušnar Karla, Radinja Silvan, Rustja Bruno, Selva Viktor, Šfilič Jožef, Terpin Ciril, Zavadlav Majda, Zgavec Franka in Zgavec Marija.

Za posebne zasluge in dosežke so prejeli priznanje dr. Kazimir Humar, msgr. Jožef Zorž, Bogomil Breclj, Maks Komac, Herman Srebrnič, Bogomir Špacapan, prof. Stanko Jerič, Zdravko Klanjšček in dr. Silvan Kerševan.

Med skupinami mešani pevski zbor »Hrast« iz Doberdoba, ansambel »Lojze Hlede« iz Števerjana, dramski odsek prosvetnega društva »Štandrež« in Ljudski radio iz Gorice.

Nagrajenci so prejeli lepe akvarele slikarja Andreja Kosiča.

Slovesnosti so se udeležili goriški prefekt dr. Garsia, dr. Oskar Simčič kot zastopnik g. nadškofa, pokrajinski odbornik dr. Špacapan, občinski odbornik dr. Bratuž, predsednica SSO Marija Ferletič, predsednik Slovenske prosvete iz Trsta Marij Maver, deželni tajnik Slovenske skupnosti Ivo Jevnikar, predsednik goriške gorske skupnosti Hadrijan Koršič, predsednik goriške Zveze slovenskih kulturnih društev Rudi Pavšič, predsednica združenja cerkvenih pevskih zborov prof. Lojzka Bratuž, ravnatelj slovenskih šol in še drugi predstavniki javnega življenja. Napovedovalka sta Fanika Klanjšček in Damjan Hlede.

Umrla je Milka Kofol

V bolnišnici v Krmini je zaradi starosti oslabilosti v nedeljo, 15. oktobra, umrla Milka Kofol. Dolgo let je bila hišna pomočnica pri pok. župniku Petru Butkoviču v Sovodnjah. Po njegovi smrti je prišla v Gorico in tu pomagala pri družini De Castro, ki je za Milko v njeni onemoglosti zadnja leta zelo skrbela, kar ji gre vsa zahvala. Pok. Milka je bila dosti let tudi vestna oskrbnica cerkve sv. Ivana v Gorici. Učakala je visoko starost 91 let.

Pogreb je bil na krminsko pokopališče, kjer bo čakala na ureditev potrebnih dokumentov za prevoz v rojstni kraj Most na Soči.

Cestitke

V nedeljo, 15. oktobra, sta stopila na skupno življenjsko pot

ORIETA in IVAN MUŽIČ

Da bi ju spremljalo veselje in medsebojno razumevanje iskreno vošči in čestita

Mešani zbor F.B. Sedej

Društvo F.B. Sedej

Celotno števerjansko farno občestvo

Sekcija SSK - Števerjan

Rajonski svet v Stražcah

Pred kratkim je bila na sedežu rajonskega sveta v Stražcah seja, ki so se udeležili poleg rajonskih svetovalcev še občinski odbornik za mestno policijo dr. A. Bratuž in poveljnik mestnih redarjev polkovnik dr. Zaro. Predsednik rajonskega sveta Dallosto je v svojem prikazu položaja iznesel vrsto zahtev in pričakovanj prebivalcev te številne goriške mestne četrti, ki ima v svojem območju tudi pomembne industrijske in druge objekte. Šlo je zlasti za vprašanja prometa, problem rajonskega redarja, nadzor nad marsikdaj izpostavljenimi predeli, itd. Tako odbornik kot poveljnik sta prikazala možne rešitve teh vprašanj, ki seveda niso enostavna in so tudi povezana s celotno ureditvijo mestne policije in mestnega prometnega načrta. V svetu zastopa Slovensko skupnost svetovalec Franc Podveršič, ki se je tudi udeležil seje.

Za cerkv. pevski zbor Novega sv. Antona: N. N., Trst ob 80. letnici pok. Kristine Černigoj Assante 50.000 lir.

Za misijonarja Ivana Štanta: Aleš Komjanc v spomin na pok. Cirila Prinčiča 50.000 lir.

DAROVI

Za Katol. glas: N. N. 50.000 lir.

Za Katol. dom: N. N. 25.000; Ivo in A. C. 400.000 lir.

Za Katol. dom: Korsič Lenar 15.000 lir.

Ob 12. obletnici smrti Viktorja Kogoj daruje družina 100.000 za Kat. dom in 50.000 za slov. misijonarje.

Za misijonarja Ernesta Saksida: župnija Standrež 500.000 lir.

Z. S. Za patra v goriških zaporih in goriško Vincencijevo konferenco po 50.000 lir.

Za popravila cerkve v Ricmanjih: Romano Žulian in Kuret, Ricmanje za pok. starše 150.000; Marčeta Vatovec, Ricmanje 50.000; Marta in Patricija, Ricmanje ob 30. obletnici smrti moža in očeta Donata Komar 50.000; Zofka in Mery, Ricmanje za pok. starše 40.000; druž. Ferfoglia, Puglie 100.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda: Zofija Kutin, Trst 10.000; N. N., Trst v zahvalo sv. Leopoldu 50.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti Franca Keteja daruje žena Mirka za Zavod sv. Družine 25.000, za KG 25.000, za KD 25.000, za cerkev sv. Ivana 25.000. Skupno 100.000 lir.

Za telovadnico: N. N. 25.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Lojzka Keber-Grmek, v spomin na taščo Ano Grmek 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugih: druž. Ferluga-Renzi v spomin na očeta Petra in mamo Netko 100.000; Fani Grča-Ferluga v spomin na Petra Ferluga 10.000; Olga Piščanc v spomin na Netko in Petra Ferluga 50.000; Ada in Marija Markon v spomin na Petra Ferluga 30.000; Ada Markon-Risegari v spomin na očeta Andreja 10.000 lir.

Za cerkevna barvna okna v Bazovici: N. N., Trebeče 30.000; Vilma Križmančič, Lonjer 5.000; Svetka Debenjak 40.000; Aleksander Mužina 10.000; Gropajci za okna sv. Roka 88.000; Jenakovi v spomin očeta Franceta 20.000; Mati Ravalico 50.000; N. N., Gročana 5.000; Angela Miljač 5.000; Marija Zagar 15.000; Marija Pečar v spomin na moža Andreja 100.000; Zora Ražem v spomin na rajne sorodnike 40.000; Marija Juljetova 10.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: romarji na Barbano 110.000; Rolich 100.000; Benedetti, Trst 50.000; ob krstu Mattia 50.000; Costanzo 50.000; Kariš 70.000; Milanič 40.000; Terčon 10.000; Križmančič 10.000; Semec 10.000; Sulli 20.000; Radovič 15.000; Koželj 20.000; Caharija 20.000; Pertot 10.000; Stepančič 5.000; Slavec 20.000; Milič 90.000; N. N. 20.000; G. J. 10.000; Nada Pertot, Trst 100.000; Herman Gruden 100.000; ob pogrebu Erminije Pertot 100.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Livija Sosič v spomin na starše Berto in Slavka 20.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Občni zbor sekcije Slovenske skupnosti za Števerjan bo v Sedejevem domu v Števerjanu v petek, 20. oktobra, ob 20. uri.

DSI v Trstu bo posvetilo svoj prihodnji večer v ponedeljek, 23. oktobra, diskusiji o medškofijskem zborovanju Treh Benediktin, ki bo prihodnje leto v Ogleju. Začetek ob 20.30.

Ob težki nenadni izgubi

inž. dr. Borisa Sancina

soustanovitelja, dolgoletnega odbornika, častnega predsednika in vsestranskega služnega slovenskega javnega delavca, se ga hvaležno spominjajo tržaški in goriški slovenski demokrati, prijatelji in sodelavci pri raznih slovenskih organizacijah, kjer je sodeloval in vsestransko razdal svoje globoko znanje in izkustva.

Bog naj mu bo milostni sodnik!

Zeni gospe Nadi, sinu dr. odv. Borisu in bratu Franku izreka iskreno globoko občuteno sožalje

Slovenska prosvetna zveza - Trst

Sporod od 22. do 28. oktobra 1989

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Princ v etrus«. Radijska igra. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Marija Mirti: »Prekinjena zveza« Radijska igra. 14.55 V studiu z vami: Sergej Verč (1. del). 16.00 Sport in glasba. 17.30 V studiu z vami (2. del).

Ponedeljek: 8.10 Iz četrtkovih srečanj: In exilium - spomini dekana V. Kosa. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Slovenski kantavtorji. 12.00 Pandorina skrinjica. 12.40 Z lanske Cecilijanke: mešani zbor Štandrež. 14.10 Otroški kotichek: »Mojster, nikar!« 14.30 Gospodarska problematika. 15.10 Ekologija — danes za boljši jutri. 16.00 Komorni orkester Camerata Labacensis iz Ljubljane. 17.10 F. S. Finžgar: »Pod svobodni soncem«.

Torek: 8.10 Stari časi družabnosti. 9.10 Ljudski motivi. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Italijanski kantavtorji. 12.00 Z gibanjem v zdravje. 12.40 Z lanske Cecilijanke: moški zbor Štmaver. 16.00 Komorni orkester Camerata Labacensis iz Ljubljane. Drugi del koncerta, ki je bil v stolnici v Krmini 10. decembra lani.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji (ponovitev). 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Spoznavajmo svojega otroka. 12.40 Z lanske Cecilijanke: dekliški zbor Devin. 14.10 Otroški kotichek: »Kaj je v ribičevi mreži?« 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. Poznavist Kiril Ribarski in pianistka Milica Šperović v našem studiu. 17.10 F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. 17.25 Mladi val.

Četrtek: 8.10 Pot v svet. Piše Breda Pahor. 9.00 Južnoameriška folklor. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Protestne pesmi. 12.00 Po sledovih Inkov. 12.40 Z lanske Cecilijanke: mladinski mešani zbor Ojsternik iz Ukev. 15.10 Četrtekova srečanja: Jugoslavija 1918-1941. 16.00 Mi in glasba. Mešani zbor Romani Cantores iz Rima. 17.10 F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. 17.25 »Mladi vale«.

Petek: 8.10 Ekologija — danes za boljši jutri. 9.00 Folklor jugoslovanskih narodov. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Z lanske Cecilijanke: dekliški zbor učiteljska Simon Gregorčič v Gorici. 14.10 Otroški kotichek: »Črno na belem«. 14.30 Od Milj do Devina. 16.00 Glasbeno kronika s Hrvaškega. 17.10 F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. 17.25 Mladi val.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.30 Valčki in polke. 10.10 Koncert v Kulturnem domu v Trstu. Ansambel Pro Arte iz Gradca. 11.30 Črnske in duhovne pesmi. 12.00 Zivljenje onkraj življenja. 12.40 Z lanske Cecilijanke: komorni zbor Nova Gorica. 14.10 »Tam za gorami« - Oddaja iz Benečije, Režije in Kanalske doline. 16.00 Sobotno popoldne — zabavno kulturna oddaja. (1. del). 17.10 Sobotno popoldne (2. del). 18.00 »Rosa L. kronika o neki revolucionarki. 19.30 Orkestralna glasba.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vico delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 40.000 lir inozemstvo 55.000 lir zračna pošta 85.000 lir

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19 % IVA

Sovodenjsko župnijsko občestvo sprejema novega župnika